

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ & ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ

Κείμενο 1°

Απόσπασμα αυτοβιογραφίας

[Θα φύγω από την Ελλάδα ...]

Λίγους μήνες πριν τελειώσω το πανεπιστήμιο, το 1971, πήρα, χωρίς καμία δυσκολία, την οριστική απόφαση να συνεχίσω τις σπουδές μου στο εξωτερικό. Άλλωστε, στην ουσία, αυτή η προοπτική ήταν εδραιωμένη μέσα μου από το πρώτο έτος. Σε αυτήν, και σε όλες τις υπόλοιπες αποφάσεις μου, τα επόμενα σαράντα χρόνια, που θα αφορούσαν την επιστήμη μου, η Μυρτώ ήταν πάντα σύμφωνη.

Θα θυμάμαι για πάντα τη μέρα που πήγα να το ανακοινώσω στους γονείς μου. Η στιγμή που τους είπα ότι θα φύγω από την Ελλάδα ήταν ίσως η πιο συγκινητική που ζήσαμε ως οικογένεια.

Ο πατέρας μου, φανερά φορτισμένος συναισθηματικά, γύρισε και είπε στη μάνα μου: «Βασιλική, το παιδί που έχουμε, έτσι πρέπει να κάνει». Ήμουν το μοναχοπαιδί τους, και τους ήταν πολύ δύσκολος ο αποχωρισμός, αφού καταλάβαιναν ότι από τη στιγμή που θα έφευγα δεν θα γύριζα ποτέ ξανά πίσω. Δεν έκαναν καμιά προσπάθεια να με μεταπείσουν, ίσως επειδή διαισθάνθηκαν ότι μέσα από τις σπουδές έψαχνα κάτι περισσότερο από τα πτυχία. Έψαχνα έναν σκοπό ζωής.

Η ψευδαίσθηση ότι θα είσαι νέος για πάντα και ότι δεν θα πεθάνεις ποτέ, είναι βασική κινητήρια δύναμη στη ζωή, και αν την αφαιρούσαμε από τους ανθρώπους θα διαλυόταν ο κόσμος ολόκληρος.

Θεωρώ συναρπαστική αυτή την ψευδαίσθηση. Και σε μένα λειτούργησε σαν κινητήρια δύναμη. Ήδη από τις τελευταίες τάξεις του γυμνασίου, είχα τη βασανιστική μερικές φορές επίγνωση ότι τα χρόνια περνάνε γρήγορα και οριστικά. Έτρεμα στην ιδέα μήπως επαληθευτεί σε μένα ο στίχος του Βάρναλη: «Αχ, πού 'σαι, νιότη, που 'δειχνες πως θα γινόμουν άλλος!»

Ήθελα να φύγω στο εξωτερικό για να ασχοληθώ με τις ενοποιημένες θεωρίες. Για εκείνη την εποχή ήταν μια επιλογή ασυνήθιστη. Οι συμφοιτητές μου με

αρνητικό τρόπο μου έλεγαν ότι «αυτά είναι πολύ νεωτερίσματα». Ακόμα και ο επικεφαλής του τμήματος στο πανεπιστήμιο μου έλεγε: «Παιδί μου, εσύ είσαι πολύ καλός φοιτητής, μην ασχολείσαι με αυτά. Σε έξι μήνες θα είναι νεκρά, κι εσύ απλώς θα έχεις χάσει έξι μήνες σπουδών. Εγώ οφείλω να σου το πω». Η δική μου απάντηση ήταν μονότονα ίδια σε όλους: «Δεν πειράζει, θα το ρισκάρω». [...]

Στη διάρκεια των φοιτητικών μου χρόνων είχα καταλάβει ότι η ελληνική πραγματικότητα δεν ταίριαζε με όσα ήθελα να κάνω στη φυσική, και για μένα ήταν ζωτική ανάγκη να αναζητήσω τον τόπο όπου θα μου δινόταν η δυνατότητα να δουλέψω για αυτήν με τον τρόπο που ονειρευόμουν. Ήμουν βέβαιος ότι, με οποιοδήποτε τίμημα, κάποτε θα τα κατάφερνα.

Η ζωή από χρονική άποψη είναι ένα τίποτα - επομένως, κάθε βήμα που κάνεις, είτε αρνητικό είτε θετικό, το πληρώνεις. Ακόμα και τα θετικά βήματα τα πληρώνεις, αφού και αυτά για να γίνουν χρειάζεται μόχθος. Ακόμα και αν είναι επιτυχημένο αυτό που κάνεις, έχεις χάσει «ζωή» για να το καταφέρεις.

Ο άνθρωπος άλλωστε πρέπει να κάνει μέτρο της ζωής του τη μέγιστη δυνατότητα που έχει μέσα του, αφού η ζωή είναι μεγαλύτερη από εμάς και μπορεί να χωρέσει όλο το μέλλον που μπορούμε να κουβαλήσουμε. Νίτσε

Δημήτρης Νανόπουλος, *Στον τρίτο βράχο από τον ήλιο*, Πατάκης, Νοε. 2015, κεφ. 9, σελ. 72 -

75

Κείμενο 2°

Ομιλία

Η ομιλία του Πέτρου Λαγούτη με τίτλο *Έχεις τα όνειρα - Σκηνοθέτησε την ζωή σου!*

Ψηφιακά προσβάσιμη: <https://www.youtube.com/watch?v=jdYbq3aHxfo>

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Αφού ακούσετε το απόσπασμα 7:53' - 9:38' από την ομιλία του Πέτρου Λαγούτη στο TEDxUniversityofPiraeus, να σχολιάσετε τον τρόπο με τον οποίο υποδέχτηκαν οι γονείς του Νανόπουλου και οι γονείς του Λαγούτη την επαγγελματική τους επιλογή.

2. Στο απόσπασμα από το βιβλίο του Μπουραντά «Όλα σου τα' μαθα μα ξέχασα μια λέξη», η Άννα αναρωτιέται:

«Κι αν δεν μου αρέσει αυτή η δουλειά, τότε τι θα κάνω;».

Αφού ακούσετε και το απόσπασμα 4:54' - 8:19' από την ομιλία του Πέτρου Λαγούτη στο TEDxUniversityofPiraeus, προσπαθήστε να απαντήσετε στο ερώτημα που θέτει η Άννα.

3. Στο απόσπασμα 9:39' - 17:08' της ίδιας παρουσίασης, ποιο κριτήριο επιλογής επαγγέλματος ο ομιλητής προκρίνει ως το πιο σημαντικό; Για ποιους λόγους; Να τους καταγράψετε με τη μορφή σημειώσεων.

4. Στο 15:30' - 16:12' της παρουσίασής του ο Λαγούτης επισημαίνει ότι *η τύχη είναι το σημείο εκείνο που η προετοιμασία συναντά την ευκαιρία*. Θεωρείτε ότι η άποψη αυτή είναι βάσιμη; Και αν ναι, γιατί;

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

Τίτλος: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣΗΣ

Σχεδιασμός: Αγγελάκος Κωνσταντίνος, Αυδή Άβρα, Αλεξίου Γεωργία, Μερκούρη
Αναστασία, Μητελούδης Πανταζής, Μητρούλιας Παναγιώτης, Παπαλού Σοφία,
Πασσάς Ιωάννης, Χριστόπουλος Δημήτριος

Ημερομηνία ανάρτησης: 10/01/2025 **Έκδοση:** 1.0

ΕΡΓΟ / ΠΡΑΞΗ: ΜΗΤΡΩΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΟΠΣ 5190849, ΙΕΠ, ΕΣΠΑ 2021-2027